

Táborovka 2012

Ref:

Dřív nežli vzejde světlo dne,
přes horstvo, jež se v mlze pne,
jdem do hlubin, kde vládne stín,
hledat své zlato kouzelné.

Znal naše kouzla zemský klín,
když rod náš v třesku kovadlin
kul klenoty a temnoty
zaháněl v slujích, kde spal stín.

1.

A mnohý elf i dávný král
měl od nás meč, co zářně plál,
když tě náš um těm vladařům

do jilců oheň včaroval.

Dali jsme stříbru hvězdný třpyt,

korunám zlatým slunce svit

tu krásu krás a skvělý jas

jsme předli z drátků jako nit.

Ref:

Dřív nežli vzejde světlo dne,

přes horstvo, jež se v mlze pne,

jdem do hlubin, kde vládne stín,

pro svoje zlato ztracené.

A co jsme měli pohárů

a zlaté harfy postaru,

jenže náš zpěv člověk či elf

neslýchal z hlubin, ani hru.

2.

Sosny se s nářkem prohnuly,
zlé vichry nocí vanuly,
les rázem vzplál a plápolal
tak jako tisíc fakulí.

Zvon v údolí bil na poplach
a lidem zbělil tváře strach,
když dračí spár hůř nežli žár
jim pohřbil město v sutinách.

Ref:

3.

Dýmala hora pod lunou
v tu chvíli pro nás osudnou,
každý se hnal, než drak ho sklál

pod svými drápy, pod lunou.

Dřív nežli vzejde slunce svit,

přes chmurný, mlžný horský štít

jdem do hlubin, kde vládne stín,

mu harfy své i zlato vzít!